

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Marii Mercatoris S. Augustino Æqualis Opera Quæcumque Extant

[Complectens Ea Quæ Ad Hæresim Nestorianam Spectant]

Marius <Mercator>

Parisiis, 1673

Sermo Octavus In Judam Adversus Haereticos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14215

vi. Fortitan esse verum, quod divinavit Christianus Lupus, tentatos fuisse a Cælestianis, atque ab ipso etiam Nestorio, Orientalium animos, ut ejusmodi anathematismos comprobarent, studio nimis contradicendi Patribus orthodoxis, qui Cælestini pape de Pelagianis sententiam comprobassent. Neque enim de nihilo est, quod Orientales ex tempore, quo Patres retulerunt ad fidem apostolicam de Pelagianis, tripartitam confessionem fidei scripserunt, & in prima symbolum Nicenum professi sunt; in secunda perculerunt anathemate septem tantum nominatum hereticorum, quorum duo Manichæus & Marcion; in postrema Cyrilli capita duodecim proscripterunt: atque hec causa forte fuit, cur Baroniū canonem secundum ab Orientalibus conditum diceret de anima Adami, &c. Neque illud pariter de nihilo est, quod schismatici oblatum a catholicis crimen societatis cum Cælestianis, non aliter repulserint, quam simili exprobatione, licet immerita. Quæsierit forte quispiam, cut tandem schis-

matici expressis verbis approbare noluerint anathematismos Nestorii prefatos, contenti sententiam implicite & abcondite dixisse. Sed aperta quaestio inde solito sumi potest, quod & Theodosius nuper expulseret Cælestianos; & modo Celestinus Pape eodem damnasset; nec tunc foret aut illius aut istius manifeste iudicio pugnare, sed necessarium magis utriusque gratiam retinere: neque enim tanta erat Nestorii jam damnata auctoritas, vt eo usque impellere valeret Orientales, cum eam ipsam auctoritatem aliunde Joannes Antiochenus depreßam veller, quo concilii primatum, si quaque ratione posset, securior teneret. Et vero, quae causa potuit obstat, ne anathematismi a Nestorii adversus Cyriillianos facti approbarentur ab Orientalibus, quantunque ab ipsiis aperente Cyriilliani velut heretici explosi essent; eadem, nisi fallor, impedire debuit, ne quos olim præ animi importunita pro Pelagianis Nestorius, adversus viros omnino puros hæresis Manichææ, considerat, patenter confirmarentur.

SERMO OCTAVUS

IN JUDAM

ADVERSUS HÆRETICOS.

Interprete Mario Mercatore.

HÆRETICORVM nomine intellegit verbo quidem tenus Apollinaristas, revera autem catholicos sibi adverantes, quos Apollinaristimi per calumniam accusabat. Par est opinari sermonem hunc habitum in magna hebdomada, qua patientis Christi historia legi pariter & exponi in Ecclesi solebat. Quo vero Nestorii anno, in-

certum est; suspicer tamen habitum tertio, qui Christi 43. propterea quod non obscurè contradicit tertio quartoque & duodecimo Cyrilli anathematismo, quos cum literis synodis Nestorius accepit mense Decembri ann. 430.

Huc pertinet forte dictum illud Nestorii a Socrate allatum: *Ne glorieris, Judee, Domum gloria non crucifixisti.*

*Ex lib. 5. con-
trad. pag. 112.* **H**ΙΔΕ ΩΣ αἱ σέλην ἡνί αἴρεται
διαθερόποτος Φύσις Εἰς μέρη καταχωρίσ-
ται εἰς διάστασιν ὁ πόλεμος τῆς ταρ-
σόν της Ιεδαῖος παθαίδημος. Εἰ γάρ
κεράσιος αἱμοφόρων γεγένηται, ἀμφοτέρων
της Ιεδαῖων συγκατερέζεται, καὶ ὁ Θεὸς λέγεται,
καὶ τῆς αἱθερόποτος Φύσις. Οὐ δὲ διάτονος
καὶ τοὺς σφραγῖδας ἀσωματίας; αἰδηγεῖσαν
γένος οὐκτωτέοις λέγεται, ὡς πάσι γένε-
σι τὸν λεγόμενον δῆλον.

*Ex lib. 4. con-
trad. pag. 112.* Πεντάκια τὰ διαφέρεις, Εἶπε μοι,
οὐ μείνεινε, Εἰ μὲν γάρ τοι τὴν δέσποτην
Φύσιν πάσι αἱμοφόρων συγκατερέζεται
καὶ μερόντεν ὁ Θεὸς αἱθερόποτος Ιεδαῖος,
καὶ τὸ σφραγῖδας κεκοινωνεῖ τῇ Γράμμῃ πολέμοι,
Εἶπε μοι, οὐδέστερος καὶ κείσιν.

Διδοῦ τοι δέ, καὶ αἱ διάτοκοι οὐκούσειν,
αἱμοφόρων καὶ σε κεκοινωνεῖς, οὐ κίνειος

LIBENTER hic ab illis hæreticis interrogans requiram, qui deitatis & humanitatis naturam in unam essentiam miscendo contemperant, quis ille hoc loco est, qui proditur & traditur Judais. Si enim temperatio vel admixtio utriusque facta est, utrum a Judais est tentum? An Deus Verbum, an humanitatis natura? Quis videtur occisus? Cogot enim inferioribus vti sermonibus, vt fiat omnibus, quod dicitur, manifestum.

In quem, dicas velim, ea quæ gesta sunt, cadunt? Nunquid in Dei naturam, quam utroque confundens contempnere presumis? Ergo Verbum Deus capesibilis, cui nihil commune in occisione cum carne. An a Judais in occisionem ductus est?

Ut quid autem temperatis utriusque naturis, secundum te scripturam nuper audivimus de virtute sacramenti narrantem,

11

III.

66 NESTORII SERMO NONUS

quam Dominus tradidit discipulis suis,
dicens: *Quia in qua nocte tradebatur,
accipiens panem, gratias agens, dedit
discipulis suis, dicens: Accipite & manducate
ex eo omnes, hoc est enim corpus meum.*
Quare non dixit: Hæc est divinitas mea,
qua pro vobis confringetur? Et iterum
cur sumptum calicem porrigen, non
dixit: Hæc divinitas mea, qua pro vobis ef-
funditur in remissionem peccatorum; sed
Matt. 26. 28. hoc magis: *Hic est sanguis meus, qui pro
vobis effundetur in remissionem peccarorum.*

Separat naturam, sed unitio con-
junge; filium Dei Christum confitere, sed
filium duplum, hominem & Deum, ut
passio quidem humanæ deputetur naturæ;
passionis vero absolutio, qua in homine, qui
passus est, facta est, folius sit divinitatis.

SERMO NONUS
IN ID QUOD SCRIPTUM EST:

Si habere aliquid recordatus fueris adversus te fratrem tuum; Matt. 18. 15.
veluti contra hæreticos.

Interprete Mario Mercatore.

Incertum
tempus.

Traditio de
reali presen-
tia corporis
Christi in Eu-
charistia.

Uo tempore habitus sit hic ser-
mo, non constat id unum affirmare
possim, habitum post ortas con-
tentiones, atque adeo ann. 429. in
Quadragesima: quanquam ex ar-
gumento suspicatus quispiam ex-
forte fuerit, pertinere ad id temporis, quo argue-
batur sentire cum Paulo Samofateno & Photino,
ideoque ab eo discedebant plurimi, quos vi-
detur monere, ut in gratiam secum redeant,
satisfactione exhibita, priusquam accedant ad
altare.

Observe ex hoc sermone, ejusque a Cyrillo
refutatione, aperte cognoscitam fidem quinti se-
culi de reali praesentia corporis Christi in Eu-
charistia. Quid enim clarius, vel hac interro-

gatione Nestorii? *Quem ergo manducamus? Di-
vinitatem, an carnem? Vel ista sententia Cyrillici: Lib. 4. ms.
Quemadmodum vivificum est illud ipsum Verbi trax. 1. 4.
corpus, quod sibi proprium fecit per veram uni-
onem, qua & intelligentiam & sermonem superat:
sic nos quoque, qui illius sancte carnis. & san-
guinis eius participatione fuimus, omnino vivifi-
camus; cum in nobis maneat Verbum, non solum
divini modo per Spiritum sanctum, sed etiam
humano per sanctam illam carnem, pretiosumque
eius sanguinem. Vel istis etiam consequentibus
verbis: *In nobis manet, & corruptionis viduo-
res efficit, dum se in nostra demissit corpora, ut
dixi, etiam per suam carnem, qua verus est
cibus.**

I.

AUDITE dictis intenti: *Qui mandu-
cat, ait, carnem meam, & bibit meum
sanguinem, in me manet, & ego in eo.
Memento quoniam de carne est, quod
dicitur: *Sicut misit me vivens Pater, me
vivibilem. Numquid a me carnis nomen
appositum est, ut me male interpretari
querantur: Qui manducat, inquir, carnem
meam, & bibit meum sanguinem?* Nunquid
dixit: Qui manducat divinitatem meam,
& bibit meam divinitatem? sed: *Qui mandu-
cat carnem meam, & bibit meum sanguine-
m, in me manet, & ego in ipso.**

II.

Et post alia. Sed ad rem veniamus:
*Qui manducat carnem meam, & bibit meum
sanguinem, in me manet, & ego in ipso.*

AKΟΥΣΑΤΕ τίνω, παρεσκήνοτες Excerpt. 18.
Ephes.
Ἄγιοι ἄνθρωποι οἱ τρώγοντες, Φοῖ, Υἱός
μημονέτε, ὅτι ταῦτα τὸ Κράσις εἴη θ λει-
θρον, Καὶ ὅτι οὐ πᾶς ἔμει παστοτήτας θ τὸ
Κράσις ἐνομά. ὅτε μὴ δοξεῖ σκέψεις περ-
μελεύειν. Οἱ τρώγοντες τὸ Κράσις, καὶ πίνου-
μενοι θ ἀμφα. μὴ Εἰπεν. Οἱ τρώγοντες τὸ
τρώγοντες, καὶ πίνουν ταῦτα. οἱ τρώγοντες μεν τὸ
Κράσις, καὶ πίνουν θ ἀμφα, σὺ ἐμοὶ λέψῃ, καὶ γὰρ σὺ αἴτη.

**Καὶ μὲν ἔπεισε. Διλλοῦται θ παρεσκήνο-
τες. Οἱ τρώγοντες τὸ Κράσις, καὶ πίνουν μεν
θ ἀμφα, σὺ ἐμοὶ λέψῃ, καὶ γὰρ σὺ αἴτη.**